

LONGTUBERCULOSE EN INVALIDITEIT.

Nu GRAVESTEIN erkent, dat er verschil bestaat, hij moge het „taalkundig” noemen, tusschen „geen vooruitzicht op genezing” en „volstrekt ongeneeslijk”, wordt het vraagstuk, dat ons verdeeld houdt, er een van wetsuitvoering en het lijkt mij zeer eenvoudig dit verschil in de praktijk te benutten. De beteekenis van „geen vooruitzicht bestaan op”, de juiste woorden in eerste lid art. 71 gebruikt, kan m.i. niet anders zijn dan deze: „er bestaat geen kans, al is de mogelijkheid niet absoluut uit te sluiten”. Onder de bedoelde wets-alinea moeten dus gebracht worden niet alleen de volstrekt ongeneeslijken, maar ook diegenen, waarbij volgens den stand der wetenschap en den klinischen blik, nu ja nog wel een mogelijkheid openstaat, maar de kans gelijk nul is, dat nog ooit weer wettelijke validiteit terugkeert. Daartoe nu behooren gevallen, zooals VAN GELDEREN beschreef. De *mogelijkheid*, dat in die gevallen verbetering, voldoende van beteekenis en tijdsduur, optreedt, is veel kleiner dan de *kans*, dat dit niet gebeurt. Ik weet, dat de beslissing dikwijls moeilijk zal zijn, maar indien in ieder geval de beslissende stem is aan de klinische ervaring, zal dit niet moeilijker zijn dan de toepassing van art. 99, en herstel van een tout is mogelijk door intrekking der rente. Bovendien zal — indien dergelijk onverwacht herstel intreedt — dit toch zelden of nooit gebeuren binnen den termijn (6 maanden), waarna ingevolge alinea 2 van art. 71 toch rente wordt gegeven. Het nieuwe argument van GRAVESTEIN tegen dergelijke opvatting, dat de lijders aan longtuberculose toch reeds het grootste voordeel van deze wet trekken, kan moeilijk als ernstig bedoeld in aanmerking komen. De wet is toch gemaakt juist voor degenen, die haar het meest noodig hebben.

Met belangstelling las ik GRAVESTEIN'S mededeeling, dat VAN GELDEREN het met hem eens is. Hij zal wel niet verwachten, dat daardoor mijn meening gewijzigd wordt. Daarom zal ik zijn voorbeeld niet volgen, en niet noemen, wie het met mij eens zijn. Er komt een tijd, dat men alleen gevoelig is voor argumenten.

Amsterdam, 3 Febr. 1924.

D. BROCX.

De gedachtenwisseling over dit onderwerp is hiermede gesloten.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Bestrijding der tuberculose

In de *Nederlandsche Staatscourant* van Donderdag 31 Januari 1924, No. 22 maakt de minister van arbeid, handel en nijverheid de nieuwe bepalingen en voorwaarden bekend omtrent het verkrijgen van rijkssubsidie voor de bestrijding van de tuberculose door vereenigingen, die zich op dit gebied bewegen. De bestuurders dezer belanghebbende vereenigingen zullen goed doen deze bepalingen nauwkeurig te lezen en te bestudeeren en daarmede voortaan rekening te houden. Wegens het belang voor de tuberculosebestrijding volgen die bepalingen hieronder in haar geheel.

I. Voortaan zal niet meer tusschen plaatselijke vereenigingen en daarmede gelijkgestelde vereenigingen tot bestrijding van de tuberculose onderscheid worden gemaakt. In plaats daarvan zal steeds worden gesproken van plaatselijke vereenigingen tot bestrijding der tuberculose, c. q. onder bijvoeging van den naam der vereeniging, bijv. het Groene Kruis, het Witte Kruis, het Wit-Gele Kruis, Vereeniging voor Ziekenverpleging, enz..

II. Afzonderlijke erkenning der vereeniging door eenig lichaam of door de regeering is, na de Koninklijke goedkeuring der statuten, niet meer noodig; de